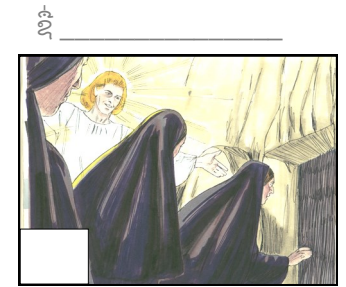
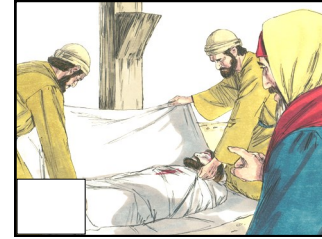

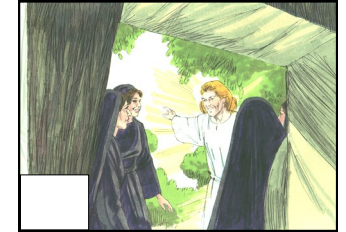
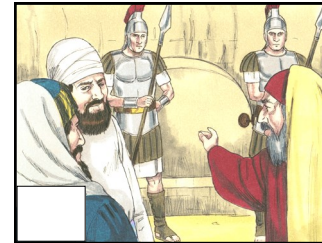
ທູດສະຫວັນຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ,
“ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ບໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້ ແຕ່ເປັນຄົນມາແລ້ວ
ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າ.”

6

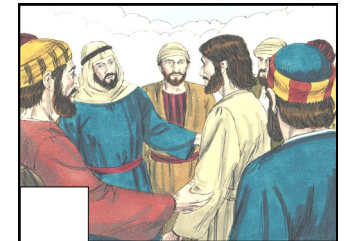
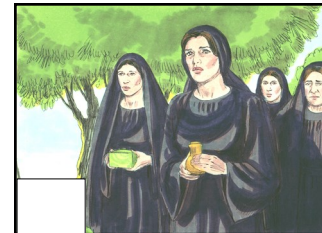
ຈາກນັ້ນທູດໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຍິງວ່າ, “ບັດນີ້ຈົ່ງຟ້າວ
ໄປບອກພວກລູກສິດວ່າ ‘ພຣະເຢຊູເປັນຄົນມາ
ຈາກຕາຍແລ້ວ!’
ດັ່ງນັ້ນພວກນາງຈົ່ງຟ້າວອອກໄປ ທັງຍ້ານ
ແລະ ທັງຊົມຊື່ນຍິນດີ.”

7

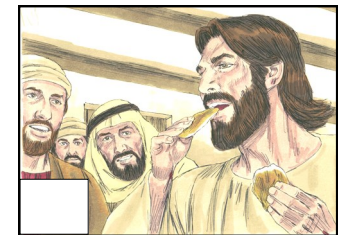
ຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍປະກົດມາຢືນຢູ່ທ່າມກາງ
ພວກເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ທ່ານ
ທັງຫລາຍ.”
ທຸກຄົນຕົກໃຈຍ້ານໂດຍຄິດວ່າເຫັນຜີ.

8

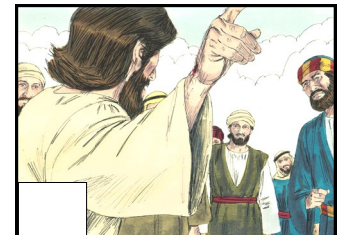
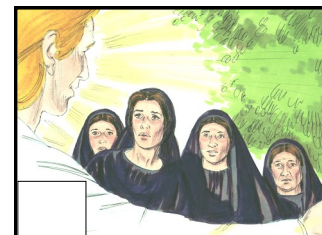
ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຖາມພວກເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງຈຶ່ງ
ຕື່ນຕົກໃຈ? ເບິ່ງມີແລະຕົນຂອງເຮົາ ແມ່ນເຮົາ
ເອງແທ້! ຜີບໍ່ມີເນື້ອແລະກະດູກດັ່ງທີ່ເຮົາມີຢູ່ນີ້!”
ພວກເຂົາເອົາປາບັ້ງໃຫ້ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ແລະ
ພຣະອົງກໍຈັບເອົາກິນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.

9

ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ສິດອຳນາດທັງໝົດ
ໃນສະຫວັນແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຖືກມອບໃຫ້ເຮົາ
ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄປທົ່ວໂລກສ້າງຄົນທຸກຊາດ,
ທຸກພາສາໃຫ້ເປັນລູກສິດຂອງເຮົາ. ຝ່າຍເຮົາຈະ
ຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍທຸກໆມື້ເຖິງສິ້ນຍຸກນີ້.”

10

1

ທ້າວໂຢເຊັບ ໄດ້ຮັບເອົາສົບຂອງ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ແລະ ໃຊ້ຜ້າປ່ານໃໝ່ອ່ຽນຫໍ່ສົບ ແລ້ວລາວເອົາ ສົບໄປວາງໄວ້ໃນອຸບໂມງ ແລ້ວລາວກໍກຶ້ງຫິນອັດ ປາກອຸບໂມງໄວ້.

2

ມື້ຕໍ່ມາເຈົ້າແຂວງ ປິລາດ ສັ່ງໃຫ້ທະຫານໄປ ເຝົ້າຍາມອຸບໂມງເປັນເວລາສາມມື້ ດັ່ງນັ້ນ ບໍ່ມີໃຜສາມາດເອົາສົບຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ ໄປໄດ້.

3

ວັນອາທິດຕອນເຊົ້າ ຫລັງຈາກມື້ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ພວກຜູ້ຍິງທີ່ຕິດຕາມ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ໄດ້ໄປເບິ່ງອຸບໂມງ.

4

ໃນທັນໃດນັ້ນກໍເກີດແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງແຮງ ແລະມີທູດສະຫວັນຕົນໜຶ່ງໄດ້ລົງມາກຶ້ງກ້ອນຫິນ ອອກ. ຝ່າຍພວກທະຫານຍາມກໍສະທ້ານຢ້ານກົວ ຫລາຍ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນດັ່ງຄົນຕາຍ.

5

ທູດສະຫວັນໄດ້ເວົ້າກັບຜູ້ຍິງວ່າ,
“ຢ່າສູ້ຢ້ານເລີຍ! ເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າກໍາລັງຊອກ
ຫາ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ.”